

Скомаровський Вадим Петрович

Біографія

Народився Вадим Скомаровський 1 червня 1937 року в селі Балико-Щучинка (Кагарлицький район на Київщині).

Багата природа розвивала творчу уяву майбутнього поета, дещо скрашувала його дитинство, яке припало на роки війни. У дитинстві майбутній поет зачитувався книжками Аркадія Гайдара і Миколи Трублаїні. Батько загинув на фронті. Мати все життя працювала вчителькою. Після закінчення семирічки, а потім Ржищівського педучилища Вадим працював учителем у Бородянській школі на Київщині. Згодом закінчив Ізмаїльський педагогічний інститут. І подальша його журналістська, комсомольська, партійна робота та робота головним редактором і директором видавництва "Молодь" була тісно пов'язана зі школою та молоддю.

1956 року Вадим Скомаровський надрукував у журналі "Піонерія" свій перший вірш для дітей. Невдовзі з'явилися перші поетичні збірки "У сестрички радість" (1959) та "Зірочка" (1960).

Шана до відомих письменників, творами яких зачитувався у дитинстві поет, залишилася у Вадима Скомаровського на все життя. Про їхнє незвичайне життя поет захотів розповісти сучасним юним читачам. Так з'явилися талановиті поеми "Зошит у лінійку", "Багряний листок" та "Вітер мандрів", наскрізь пронизаними романтикою подвигів..

Поему "Багряний листок" автор присвятив Аркадію Гайдару , розповів про його участь в обороні Києва, про останні хвилини його життя.

Миколі Трублаїні, теж одному з найвідоміших українських дитячих письменників, присвячена поема "Вітер мандрів". Це — хвилюючі та захоплюючі картини зростання, змужніння головного героя, його життєлюбства, овіяного романтикою пізнання життя, підпорядкованого високим помислам...

Тематика творів Вадима Скомаровського з роками розширилась. До образів земляків, до чарівних пейзажів рідного краю додалися нові герої — діти й дорослі, нові краєвиди.

У 1963 році вийшла в світ книжка Вадима Скомаровського "На Тарасовій горі" — вірші, присвячені Тарасові Шевченку. Відтоді поет часто звертався до образу Великого Кобзаря. У 1973 році він видав збірку "Тарасова криниця", а в 1979 — створив поему "Тарасові птиці". Це одні з найбільш яскравих, натхненних сторінок у творчості Вадима Скомаровського.

Скомаровський також є автором поем "Зошит у лінійку", "Багряний листок", "Вітер мандрів" та казок "Де поділися зірки?", "Чому в морі вода солона", "Чому Лютий короткий" та інші. Пише також гумористичні, сатиричні поезії, мініатюри, шаржі.

У 2002 році вийшла друком його збірка "Комп'ютер з характером".

Твори В. П. Скомаровського перекладено російською, білоруською, молдовською,

казахською, киргизькою, туркменською, башкирською мовами. Вони видані у Болгарії, Польщі, Чехії та Канаді.

Вадим Скомаровський також відомий як перекладач з російської, білоруської і туркменської мов.

Вадим Скомаровський неодноразово обирався секретарем Національної спілки письменників України, членом Правління Українського фонду культури.

Визначний український письменник, видатний культуролог-видавець, відомий громадський діяч, багаторічний член Правління Українського фонду культури імені Бориса Олійника Вадим Скомаровський після тяжкої тривалої хвороби помер 6 грудня 2020 року на 84 році життя.